

Pere Gimferrer

More horí

(Výber z poézie)

Vybral, zo španielčiny
preložil a doslov napísal
Alejandro Hermida.
Na preklade spolupracoval
Ivan Štrpka

Zo španielskych originálov: Pere Gimferrer: Poemas (1962 – 1969), Poesia castellana completa, Edition de Julia Barella, Visor Madrid 2000, vybral, preložil a doslov napísal Alejandro Hermida.
Na preklade spolupracoval Ivan Štrpka.

Realizované s finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky.

Kniha vyšla s podporou Ministerstva pre vzdelanie, kultúru a šport, Odboru pre knihy, archívy a knižnice, Španielskej republiky.

La presente edición ha sido traducida mediante una ayuda de la Dirección General del Libro, Archivos y Bibliotecas del Ministerio de Educación, Cultura y Deporte de España.

Zodpovedný redaktor: Ivan Štrpka
Technické spracovanie: František Jablonovský
Tlač a väzba: Vydavateľstvo STU, Bratislava

Vydala: Literárna nadácia STUDŇA, Karadžičova 25, 811 08 Bratislava
Prvé vydanie
Bratislava 2005

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť textu nesmie byť použitá na ďalšie šírenie akoukoľvek formou bez predchádzajúceho súhlasu majiteľa autorských práv.

Copyright © Visor Madrid, 2000
Translation © Alejandro Hermida 2005
Epilogue © Alejandro Hermida 2005
Illustrations © Peter Brunovský 2005
Desing&Cover © František Jablonovský 2005

ISBN 80-89207-03-0

Zbierka *More horí* nestratila nič zo svojej pôvodnej sviežosti. Navyše rokmi získala ďalšiu dimenziu. Teraz možno vidieť, čo je to avantgarda znovuobjavená, s jedným úsmevom súhlasu a s druhým úsmevom irónie, začínajúcim mladíkom, ktorý začína inú modernitu, veľmi odlišnú od modernity z rokov 1920 a 1935. (...) Touto zbierkou začalo niečo, čo ešte neprestalo.

Octavio Paz

Gimferrer zo začiatku zrušil vo svojej poézii rozdiely medzi tým, čo by sme mohli nazvať prežitou skúsenosťou a skúsenosťou kultúrnou, literárnou, umeleckou či historickou. Básnik pristupuje k svetu ako k estetickému javu. Pravda a krása sa prelínajú.

Julia Borella

Najlepšie Gimferrerove básne v španielčine – *Óda na Benátky* alebo *Harfa v jaskyni*, aby sme citovali aspoň niektoré – dosahujú optimálnu rovnováhu medzi dvoma ústrednými inštanciami, skúsenosťou osobnou a skúsenosťou estetickou.

Jordi Gracia

„Ja“ v jeho básňach sa nikdy nevyjadruje v autobiografickej a spovedajúcej sa podobe, ale sa skrýva za maskou, ktorá občas môže prijať formu historickej osobnosti alebo literárnej či kinematografickej postavy.

Luis García Jambrina

Bez prílišného preháňania by sme mohli tvrdiť, že celé, či takmer celé Gimferrerove literárne dielo sa buduje okolo zvýšenej pozornosti na reflexiu o poetike.

Enric Bou

Uvedomelosť a „otvorený“ ráz zbierky *Horí more* vyjadrujú ešte podstatnejšiu vzburu proti predstave priameho a jednorozmerného jazyka, ktorá panovala nad všetkými literárnymi tvarmi počas predchádzajúcich desaťročí.

Andrew P. Debicki

V skupine Najnovších sme predstavovali úplne protichodné smery. Jeho smer vyhral a stal sa dominantným estetickým kánonom španielskej poézie po viac ako dve desaťročia.

Manuel Vázquez Montalbán

Prepodstatnenie!

More ako stehlík

žilo v konároch. Povedz mi, krv
ty, čo sa opakuješ v zápästiach,
či ozajstná je farba magnólie, vzdialený
krik divej husi, meč, ktorým som opásaný
ako socha, mŕtvy boh alebo divadelný tanečník.
Neklamete ma? Sotva by som vedel
pozdvihnúť lampy, španielske steny,
šibenice snežné či plamenné v tomto živote
ktorý je taký cudzí a taký môj, podvrhnutý
podfukom či umením – lenže kým
alebo koho milosrdenstvom?
To ja som bol v tej druhej záhrade,
už nie v tej pravej...